

Publicerad 2013-05-26 02:15 av Under ytan

Soppan och sophögen

Jag känner en längtan efter att skriva, nästan hela tiden, men orden är liksom borta. Det jag vill få ur mig stannar kvar och ruttnar i mitt inre.

En stor sophög av känslor, tankar, rädslor och ångest.

Hela mitt liv vill jag göra om, nästan hela. För nu är så mycket fel att det vore lättare att födas på nytt än att försöka härifrån.

För härifrån finns det tusen vägar, alla i olika riktningar, med olika destinationer och olika slutstationer.

Jag var så säker på vad jag ville, vad jag skulle plugga, vad jag skulle bli och hur framtiden skulle te sig. Den framtidsbilden är nu nedrörd i soppan i mitt inre och jag vet inte vilka ingredienser som är värda att plocka upp igen och vilka som borde få förbli nedlagda.

Att inte veta vart man hör hemma, vilket håll man borde gå åt eller vad man egentligen vill, det kan verkligen skapa den värsta av soppor.

En sak är jag säker på just nu. Att jag vill hålla i din hand så länge jag kan andas.

Resten måste jag verkligen tänka igenom och sortera skarpt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Under ytan med Poeter.se id #40962 innehar upphovsrätten